

Deneme
Yaprak KÜRTÜL

SAKLI CENNET: ANDIRIN

Günlerden bir ilkbahar sabahı... Rotamız Andırın... Güneş tatlı, ılık nefesini yeni yeni salıyordu üzerimize. Önce bir dizi rampaları geçiyoruz. Sonra bizi Baş konuş Yaylası karşılıyor. Burası aksi ne biraz daha serin diğer yerlere göre. Yanınızda ne ursa olsun bir ceket bulundurun Andırın' a giderken. Biraz mola vermek için duruyoruz. Dağlardan gelen temiz, serin suyunu içiyoruz. İn sanı dinlendiren huzur veren bir atmosferi var. Yeşil ile mavi adeta kucaklaşıyor. Yeşilin her ton u gözlerimizin önüne seriliyor. Arkamızda bıraktığımız şehir şimdi çok aşağılarda kalmış ve uza ktan bizi izliyor sanki. Dünyanın sade bir noktası -burası- bir ömür vermeye değer.

Doğrusu ilk önce üzölmüştüüm buraya gelirken. Tıpkı diğer yeni gelenler gibi. Fakat adımımızı at tığımız her an bu önyargıyı kırıyor ve kendini saadete bırakıyor.

Yolumuza devam ediyoruz, bu huzur veren havayı içimize çekerek. Bu uzun ve kocaman ağaçla r tıpkı Amazon ormanlarını çağrıştıyor. Ve onlardan yüzlercesi daha var. Virajlı yollardan kıvrıla rak adeta dans eder gibi çıkıyor yokuşu arabamız. Şehrin o güröltölü, egzoz dumanı ile dolu, çir kin ve soluk yüzlü üst üste binaları, evleri burada yok. Ve bir levha karşılıyor bizi: "Dikkat geyik çıkabilir". Aslında insanı örkütmesi gereken bu levha, nedense bir rahatlama veriyor insana. D oğallıkla iç içe olmanın verdiği rahatlık. Sonra bir levha daha : Darıovası. Tepesinde kurulu rüzg ar santralleri ile adeta hoşgeldin diyerek el sallıyor. Radyoda bir cızırtı ve ardından yükselen bir türkü:

"....."

Ovasından geçtim de geldim.

Soğuktur suları içtim de geldim.

....."

Yemek yemek için bir yerde duruyoruz. Altından serin sular akan bir yer. Burası Haçtırın. Balığı meşhurmuş buranın. Afiyetle yiyoruz. O yemyeşil doğa, gelin gibi süslenmiş dağlar peşimizi bır akmıyor.

Yağmur yağmaktan vazgeçip hafifçe çiselemiş. O müthiş toprak kokusu, o saflığın temizliğin se mbölü, o ana sütünü andıran masumiyet beni başka alemlere götürüyor. Doğduğum köyü hatı rlıyorum. Gözlerim doluyor. Sonra birden irkiliyorum. Ilık esen bu rüzgar beni daldığım bu rüya dan uyandırıyor. Yolumuza devam ediyoruz ve nihayet: Andırın. Bu ufacık şehir tüm mütevazılı ğıyla önümde. Alçakgönüllü evler, sakin sokaklar ve insanları... Uzun bir caddesi var ve herkes

kendi telaşında. Omuzunda hayatın yükünü sırtlanmış işçiler, genç kızlar, okuldan dağılan masum saf çocuklar...

Şimdiki durağımız Kışla Bahçesi. Bir Anadolu klasiği olan küçük iskemlelere oturuyoruz. Çaycı hemen bir Anadolu konukseverliği ile hemen bizi karşılıyor. Demli bir çay getiriyor. Burası diğer yerlere göre biraz daha serin. Üşüdüğümü hissediyorum. Ve o eşsiz manzaralardan biri daha önümüze serili. Ulu çınarların gölgesinde biraz kendimi dinliyorum. Burası insanın adeta beş duyu organına hitap ediyor. Görüntüsü, kokusu, hissi ve yapıkların, suyun sesi... Büyük şehirlerde insanlar rahatlamak için psikologlara gider. Sanırım burada insanlar buna gerek duymuyorlardır çünkü burası gerçek bir iç huzuru veriyor, dinlendiriyor. Bana kalsa bir ömür burada durabilirim. Ama sonra yolumuza devam ediyoruz. Şirin, tek katlı binaları geride bıraktıktan sonra şimdi geldiğimiz yer. Çınar Geçidi. İsmi de kendi gibi doğal ve güzel. Resimlerde gördüğümüz manzara resimleri buralarda çekilmiş olmalı. Çünkü burası tıpkı bir kartpostal. İnsan gözünü alamıyor, bakmaya doyamıyor. Buranın kendi gibi göl suları da yeşil. Gonca bir gül bibi açılmamış ve taze.

Ağaçların altına oturup düşüncelere kaptırıyorum kendimi. Gelmeden önce biraz araştırmıştım. Yavuz Selim'e bile uğrak yeri olmuş buranın adı Enderun imiş. Enderun sarayda eğitim verilen bir yer ve buradan oraya eğitime gidiliyormuş. O sebepten buranın adı Enderunlu- Enderun- Andırın diye dönüşe dönüşe bu adı almış. İnsanın eğitime önem vermesi buranın geçmişten gelen bir geleneği demekki. Eğer doğru ise bilmiyorum ama dünyanın her yerinde bir Andırınlı varmış. Kıvrak zekalı, keskin bakışlı, esmer yüzlü bu insanlar tuttuğunu koparır ve her yer uyum sağlar zaten diye düşünüyorum.

Zaman çabucak geçiyor ve gitme zamanı gelip çatıyor artık. İnsanoğlunun dünyada görüp görebileceği en güzel yerlerden biridir Andırın desem abartmış olmam diye düşünüyorum. İklimler o coğrafyada yaşayan insanları etkilemiş ya doğrudur. İnsanı da bir o kadar eşsiz ve doğal. Ömrümün bu en güzel gezilerinden biri olan yeri, Andırın'ı hiç unutamam. Dağların ardında kalmış gizli bir hazine... Zor şartlarda yetişen bir kardelen... Nefis kokularla bir ziyafet... Tıpkı saklı bir cennet gibi...